

افغان مېرمنې د کرنې او مالدارۍ فارمونو ته مخه کوي

Author: Arzo Mohammadai

د کرنې په برخه کې کوچني کسبونه د چلن د بدلون لامل کيږي او تر څنګ يې پيسې لاسته راځي.

شفتالانو، زردالانو او مڼو د بغلان ولايت د تاجیکانو د کلي د اوسيدونکې، ۳۲ کلنې نايې ژوند وربدل کړ.

هغې شپږ کاله دمخه د مېوو يو باغ په دې هيله جوړ کړ چې د مېوو د توليد يوه کوچنۍ سوداګره شي.

نوموړې آي ډبليو پي آر ته وويل: «درې کاله وروسته باغ حاصل وکړ. اوس مې باغ هر کال د مېوو او همدارنگه د سابو او لرګيو د پلورلو له لارې څه دباندي يو زر ډالره حاصل کوي.»

دا يو اسان کار نه دی. نايه ډېرې انډېښنې لري؛ د توليد د پلورلو لپاره د بازار نشتوالی، د امنيت نه موجوديت او له تعصب سره لاس او گريوان کېدل، ځکه هغه يوه مېرمن ده.

نوموړې وويل «داکار په رښتيا ما پاروي، ځکه کله چې له هيوالو سره د مېوې د پلورلو په اړه خبرې کوم، هغوی راته وايي: څه، د کورنۍ يو نارينه دې راولېږه. ځکه ته يوه ښځه يې.»

کرنه، چې د افغانستان د اقتصاد مرکزي پايه ده، په دوديز ډول د نارينه گانو په لاس کې ده. ځينې وختونه ښځې د کار لپاره گومارل کيږي، چې په کرکيله کې کار وکړي يا مالونه وڅروي، خو د گڼې په ډگر کې د ويلو لپاره څه نه لري.

يو شمېر هغو پروژو، چې غواړي د کرنې په برخه کې کوچنۍ پروژې پيل کړي، له ښځو سره د مرستې لپاره د پام وړ بریاليتوبونه تر لاسه کړي.

نايه د هغو خلکو په ډله کې ده چې د ملي پيوستون له پروگرام څخه گټه ترلاسه کړې. دا پروگرام په افغانستان کې له ځايي ټولنو سره د مرستې په موخه جوړ شوی، ترڅو خپلې پراختيايي پروژې پخپله پرمخ يوسي.

دا پروگرام د کلو د پراختيا او بيارغونې د وزارت په مرسته په ۲۰۰۳ کال کې جوړ شو. د افغانستان په ټولو برخو کې د کلو د پراختيا شوراګانې جوړې شوې او مالي مرسته تر لاسه کوي چې بنسټيزې يا کرنيزې پروژې پلې کړي.

د ملي پيوستون له شوراګانو سره د حکومت د مرستو تر څنګ نړيوال بانک، د آغاخان بنسټ، د متحده ايالتونو پراختيايي پروگرام (يو ايس آي ډي) او د افغانستان د بيارغونې بنسټ مرسته کوي.

د پلخمرې د ښار اوسيدونکې، ۲۸ کلنه ضياجان د ملي پيوستون د پروگرام د مرستې بله لاسته راوړونکې ده.

هغې وويل: «کله چې واده شوم، له يوې سختې راتلونکې سره مخ شوم، ځکه مېرمنه مې دنده نه درلوده او مور ډېر بېوزلې وو. وروسته راته چا وويل چې د ملي پيوستون پروگرام ته لاړه شم او له هغوی څخه مرسته وغواړم. مېرمنه مې د دې کار مخالف و، خو زه د هغه له مخالفت سره سره د هغوی دفتر ته لاړم. هغوی راته د هگۍ اچولو ۳۰ چرګې راکړې.»

د پيل لپاره ورته همدومره بس وو. نورې په دوام وويل: «اوس سل دانې چرګې لرم او د هگيو د پلورلو له لارې د مياشتې دوه سوه ډالره ترلاسه کوم. مېرمنه مې هم راسره په کار کې مرسته کوي، ژوند مو يو ناڅاپه بدل شو.»

په بغلان کې د ملي پيوستون د پروگرام مشر، نصرت الله شهپر وويل: «مور د تېرو لسو کلونو راهيسې کار کوي چې ښځو ته مالي مرسته چمتو کړو. زموږ بنسټ تر اوسه پورې له څه ناڅه يو زر ښځو سره مرسته کړې ده.»

نوموړې په دوام وويل: «مور په بېلابېلو سکتورونو کې کار کوي، د بېلګې په توګه، کرنه، مالدارۍ، لاسي صنايع، لاسي کڅوړې او ټوټې، خامک دوزې او گنډل. په پيل کې زموږ مرسته محدوده وې، خو هغه ښځې چې د خپلو پروژو پراخولو ته دوام ورکوي، په پرله پسې توګه زموږ مرستې تر لاسه کوي.»

د بغلان په ولايت کې د آغاخان د دفتر د بشري منابعو رئيس، شاه بيګ طالبي زياته کړه: «مور په بېلابېلو ډګرونو کې کار کوي، ترڅو د ښځو د کار کولو وړتيا لوړه کړو. د بېلګې په توګه، په کلو کې د پراختيا تر څنګ مور له ښځو سره د زده کړې، کرنې او لاسي صنايعو په برخه کې مرسته کوي.»

«مور له ښځو سره مرسته کوي چې پر خپلو پښو ودرېږي. همدارنگه مور په بغلان کې د ښځو لپاره د روغتيا څارنې يو کلينیک جوړ کړی چې هر کال ترې زيات شمېر قابلې او نرسانې فارغېږي.»

يوه پلا چې د ښځو پروگرامونه جوړ او په کار پيل وکړي، د بازار موندنې او ټکس ورکولو په برخه کې ورسره نورې مرستې هم سرته رسېږي.

د بغلان د صنايعو د خونې رئيس، شاه حسين حسيني وويل: «مور ښځو ته د فرصتونو په پيداکولو کې مرسته کوي چې خپل توليدات په افغانستان او نړيوالو بازارونو کې وپلوري.»

«د آغاخان د دفتر په مرسته مور په بي بي صبري باغ کې د ښځو توليدات نندارې ته اېښي، ترڅو د کرنې په برخه کې د ښځو کار او زيار خلکو ته وښيي او ستاينه يې وکړو.»

«همدارنگه مور د نور موسسو په مرسته سمینارونه جوړ کړي چې د ښځو کسب او کار او تشبث ته وده ورکړي او ښځو ته په بېلابېلو سکتورونو کې سلا مشورې ورکړي.» نوموړې په دوام وويل، هغه ښځې چې کوچني کسب او کارونه پر مخ وړي، تر هغه پورې محصول

نه ورکوي، ترڅو تثبیت یې ټاکلې برید ته نه وي رسېدلی.

د بغلان د ښځو د چارو رئیس، خدیجه یقین له دې سره موافقه ده چې کرڼه او مالداري د ځایي مېرمنو د عایداتو د لوړولو مهمې لارې دي.

هغه وویل «مور زیات شمېر ښځې پېژنو چې د کرڼې او مالدارۍ د پروژې له پیل څخه مخکې یې سخت ژوند یې تېر کړی دی. اوس د کرڼې په کار کې بوختې دي او ژوند یې بیخي بدل شوی دی. په حقیقت کې هغوی له خپل کار څخه ډېرې خوشاله دي.»

نوموړې په دوام وویل: ((بېلابېلو موسسو دې ښځو ته گټور ورکشاپونه او سیمینارونه جوړ کړي دي.))

هغه سوداگر چې محصولات یې اخلي، وایي، دا محصولات لوړ کیفیت لري او د هغه رښتینولۍ ستاینه کوي چې هغوی یې په خپل کار کې لري.»

د پلخمري اوسیدونکې، گل احمد یکتا، چې د آپس کریم هټل لري، وویل: «زه له یوې سوداگرې مېرمنې سره تېرون لرم چې د لبنیاتو فارم لري. درې کاله کېږي له بې بې صدیقي څخه شېدې اخلم. هره ورځ راته ۲۰ - ۳۰ لیتره شېدې راکوي. شېدې یې خالصې دي او هغه د باور وړ ده.»

هغه وویل: «دمخه مې د یو چا سره قرارداد درلود د هغې د شېدې کیفیت ښه نه و.»

آن هغه خلک چې په پیل کې د ښځو له خوا د فارمونو د پروژو له پیلولو سره مخالف وو، اوس ډېر خوښ دي.

د نسیم گل په نامه یوه کروندگر وویل: «دمخه تر دې چې زما مېرمن د ملي پیوستون په مرسته پروژې پیل کړې، ژوند مو ښه نه وو. سره له دې چې د بغلان ولایت په دوشې کې پنځه هکتاره ځمکه لرم، خو زما ورځنۍ اړتیا یې نشوه پوره کولی.»

«په پیل کې کله چې مېرمنې مې راته وویل، د کرڼې کار پیلوي، زه یې مخالف وم، ځکه، په دې فکر کې وم چې دا کار به هغې ته ستونزمن وي او خلک به پېغور راکوي. د بېلگې په توگه، هغوی به وایي، زه ډوډۍ نشم چمتو کولای، پر ښځې مې فشار راوستی چې په کرڼه کې کار وکړي.»

هغه په دوام وویل، گډ کار زموږ اقتصادي حالت بدل کړ.

گل وویل: «نه یوازې ژوند مو ښه شوی دی، بلکې زېرمه هم لرو. اوس راته پته ولگېده چې زه په ناسمه لار روان وم، ځکه ښځې هم هغه کارونه کولای شي چې نارینه یې کولای شي.»

Location: افغانستان

Topic: Women

Focus: Promoting Human Rights and Good Governance in Afghanistan

Source URL: <https://iwpr.net/ps/global-voices/%D8%A7%D9%81%D8%BA%D8%A7%D9%86-%D9%85%DB%90%D8%B1%D9%85%D9%86%DB%90-%D8%AF-%DA%A9%D8%B1%D9%86%DB%90-%D8%A7%D9%88-%D9%85%D8%A7%D9%84%D8%AF%D8%A7%D8%B1%DB%8D-%D9%81%D8%A7%D8%B1%D9%85%D9%88%D9%86%D9%88-%D8%AA%D9%87-%D9%85%D8%AE%D9%87>